

Međunarodno Glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

Klanjateljice Krvi Kristove – Vrhovna uprava - Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

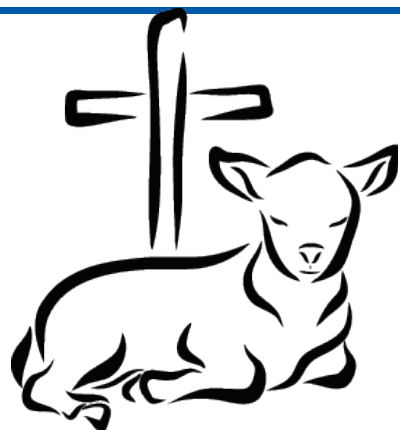
www.adoratrici-asc.org

redazioneasc@adoratrici-asc.org

Lima, Peru
5-28 Luglio 2017

Jahr XVIII – Ausgabe 7, Juli – August 2021

Mjesec srpanj i Krv Kristova

Prisjetimo se da je svetkovinu Predragocjene Krvi Kristove ustanovio papa Pio IX. u Rimu 1849. godine nakon povratka iz prognanstva, na prijedlog i želju don Giovannija Merlinija. Od tada se štovanje Krvi Kristove brzo širilo. Zapravo, čak i kad je blagdan s postkonzilskom reformom Pavla VI. 1969. integriran u proslavu svetkovine Corpus Domini, danas se poistovjećuje s imenom Tijela i Krvi Kristove.

Kako se danas živi duhovnost Krvi Kristove? Prije svega, što nam želi priopćiti u ovom razdoblju pandemije?

Tijekom susreta s laičkim skupinama, koje u cijelom svijetu žive duhovnost Krvi Kristove, pokazalo se kako je vapaj Krvi, posebno snažan tijekom pandemije, sve nas još više osvijestio o vrijednosti ljudskog života i cijeni plaćenju za ovu otkupninu: Krv, božanski život Sina Božjega. Braća i sestre su se osjećali potaknutima da pomognu svojim susjedima koji su se često našli izolirani u svojoj samoći, dovodili su u opasnost vlastiti život kako bi pomogli onima koje je ova situacija patnje i gubitka učinila slabijima i nezaštićenijima. Konkretno geste solidarnosti umnažale su se u župama, u našim kućama, u Caritasovim centrima.

Oni koji se nisu mogli fizički kretati poziv na pomoć drugima ostvarivali su zagovornom molitvom. Zapravo, zauzimati se znači ostvarivati svoj krsni

poziv kojim smo postali svećenici, kraljevi i proroci. Kao svećenici i mi smo pozvani zauzeti se za potrebe pravde, mira, bratstva i jedinstva cijelog čovječanstva. Tekstovi Svetog Pisma koji govore o iskustvu Abrahama, Mojsija i Isusova života podsjećaju nas da stupanje u dijalog s Bogom, usudivanje pitati Oca, tjera i nas da promijenimo tijekom događaja, dobivajući željena "čuda" i blagoslove. Zagovorna molitva za potrebe drugih je izraz prave ljubavi.

Za nas Klanjateljice, često umorne od progona očekivanja društva, bio je dar ponovno otkriti vrijednost svoga poziva kao vazmene žene, čiji život, snovi, želje, žrtve, radosti i tuge su žrtva ugodna Ocu za otkupljenje čovječanstva. Smisao našeg života, već otkupljen, poziva nas da živimo kao vazmene žene. Nada da Isus, koji je umro na križu i uskrsnuo, i dalje ostaje poruka ljubavi koju treba donijeti svijetu: zaručnice, majke, prijateljice Boga koji više ne umire. Ova vizija nade pomaže nam stvarnost čitati novim očima: čovjek stvoren na sliku Božju, u prolivenoj Isusovoj Krvi ponovno se rađa kao novo stvorenje i sposoban je za sve dobro jer je to plod Očeve ljubavi.

Stoga nam slavlje mjeseca posvećenog otajstvu otkupljenja po Krvi Kristovoj nudi priliku otvoriti se dubokoj zahvalnosti za dar novog života, stečen u Kristu Isusu i podržan darom Duha Svetoga.

S. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Uvodnik

Uvodnik

◇ Mjesec srpanj i Krv Kristova

Prostor Vrhovne uprave

◇ „Učini nas sestrama, učini nas braćom. Posvećeni život u službi bratstva u ranjenom svijetu“ 2

Iz ASC svijeta

◇ Moje iskustvo 4

◇ Krštenje u vremenu Covid-a 4

◇ Naše vrijeme u Brazilu 5

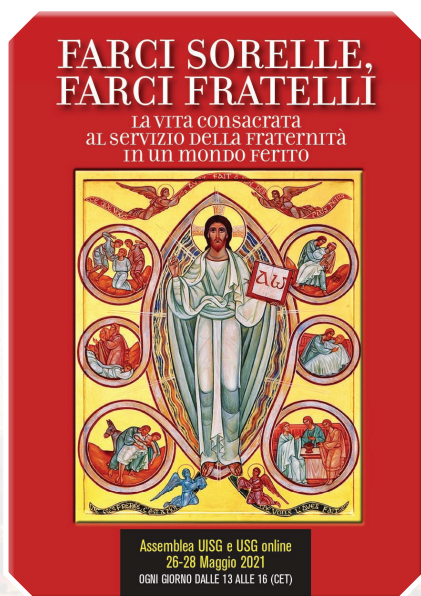
◇ Zbogom, Gvatemala! 6

Kazalo

1	◇ "Ratnici u liječenju Covid-a"	7
	◇ "Obogaćena virtualnim dijeljenjem internacionalnosti"	10
	Prostor za JPIC/VIVAT	
	◇ Fratelli Tutti – Poglavlje V.	11
	◇ VIVAT - Duhovnost globalne solidarnosti	12
	U Družbi	
	◇ Kalendar Vrhovne uprave	14
	◇ Rođendani: Slavimo Život	14
	◇ Preselile su u kuću Očevu	14

„Učini nas sestrama, učini nas braćom. Posvećeni život u službi bratstva u ranjenom svijetu“

Zajednička Skupština Međunarodne unije viših poglavara i poglavarica (UISG) i Skupština viših redovničkih poglavara i poglavarica (USG) održana je on-line od 26. do 28. svibnja. Uistinu važan trenutak koji označava fazu sinodalnog hoda u koji smo uključeni i koji smo mi redovnici/ce također pozvani ispuniti kao odgovor na apele koji nam dolaze od Učiteljstva pape Franje i iz zajedničke naravi Crkve.

Bila mi je velika radost što sam mogla predstavljati Međunarodnu uniju viših poglavara i poglavarica (UISG) kao delegat i podijeliti s ostalim sestrama i braćom želje za ovo vrijeme koje živimo: blagoslovljenu priliku za preobrazbu i rast.

Tema Skupštine Učini nas sestrama, učini nas braćom. Posvećeni život u službi bratstva u ranjenom svijetu, pomogla je svima okupljenima duboko razmisliti o tome kako smo mi, posvećene osobe, danas pozvani preuzeti odgovornost za ranjeno čovječanstvo, polazeći od spoznaje o našoj osobnoj, zajedničkoj i institucionalnoj krhkosti. Utvrdili smo da nas čovječanstvo, čiji smo dio, stavlja u službu jedni drugima i omogućuje nam stvaranje života i rast u zajedništvu: one su naše rane, plodan izvor zajedništva.

Duh povjerava posvećenom životu proročki poziv da živimo bratstvo kao sveti prostor prihvaćanja i brige. Moramo zajedno identificirati putove kako bismo bili posvećeni život koji ne samo da izlazi, već i kleči i stavlja se u službu krhkosti izražene u ranjenom tijelu i u rastrganom duhu tolike braće i sestara. Božanski pokret brige i čuvanja dolazi iz srca koje vidi i sposobno je za neposrednu blizinu.

Trebamo povratiti proročku hrabrost pristupiti onima koji nose znakove patnje, dodirnuti ih i pobrinuti se za njih, svjesni da se samo na taj način otvara mogućnost autentičnog i stvaralačkog susreta s drugim.

Ovaj proces transformacije vježba je trajnog izlaska iz nas samih da bismo ušli u život drugih i omogućava nam hoditi s drugima čineći nas bližnjima. Samo ako smo blizu i Isus nas nauči kako se Bog ponizno pridružuje čovječanstvu, možemo poduzeti korak drugoga. Moramo zajedno napredovati prema budućnosti preferirajući fizičku, suosjećajnu i egzistencijalnu bliskost koja nam pomaže osjetiti da smo Božji narod zauzet za pravedniji i mirniji svijet.

Izazov sinodalnosti treba prihvatiti kao priliku da živimo i sudjelujemo u crkvenom zajedništvu prevladavajući brojne uzroke isključenosti koji često nastaju i u našim zajednicama. Najbolja politika je staviti se u službu općeg dobra, osiguravajući da narodi mogu živjeti socijalno prijateljstvo.

Novom sviješću potvrdili smo poziv da budemo čimbenici mira i pravde obvezujući se na izgradnju bratskog svijeta koji nas otvara kulturi susreta u našim zajednicama i koji nas ujedinjuje, dio zajedničkog identiteta, stvorenog vezama socijalnih i kulturnih stvarnosti. Važno je razviti kulturološku osjetljivost koja nam pomaže duboko razumjeti naše razlike, ali jednako tako uvažavati i kulturu susreta. Osobno me se dojmilo dijeljenje kardinala Luisa Antonia Taglea, prefekta Kongregacije za evangelizaciju naroda i predsjednika Caritas Internationalis, koji nas je ohrabrio da živimo to "Božje savršenstvo u suosjećanju, opraštanju i milosrđu". Samo će tako naše svjedočenje biti uistinu smisljeno i zarazno.

Neka nam Gospodin pokaže konkretne i jednostavne putove kako rasti u ovoj dubokoj ljudskoj dimenziji koja nas čini bliskima Bogu koji s nama ponizno hodi.

S. Nadia Coppa, ASC

Moje Iskustvo

Zahvaljujem Bogu za vrijeme provedeno na našem Međusaborkom kongresu, gdje sam uvidjela bogatstvo postojanja naših ASC sestara razasutih po cijelom svijetu. Također sam iskusila ljubav i velikodušnost svih koji su sudjelovali na Kongresu, kao i onih koji su ih predstavljali. Tako nas je Isus Krist ujedinio kao Klanjateljice kako bismo podijelile različita iskustva i kulture naše Družbe.

S druge strane, osjetila sam žalost nas Klanjateljica u odnosu prema nekim Regijama koje imaju malo članova i nemaju nikoga tko im se može pridružiti: ovo je veliki izazov za nas u našoj Družbi.

Molimo Boga da nam pomogne u dobivanju novih zvanja, potičimo i molimo za one Regije koje nemaju zvanja u svojim zajednicama. I zato, neka nas Krv Kristova sve otkupi i krijepi.

S. Devota Jonas, ASC

**Kontinentalno područje: Afrika
Regija Tanzanija
Misija Mozambik**

Krštenje u vrijeme Covida

Krštenje su trebali primiti još prošle godine, ali zbog pandemije to nije bilo moguće. Slavlje je održano u petak, 9. srpnja 2021. u 17 sati, a svećenik koji je slavio svetu misu bio je otac Artun iz države Maputo, koji trenutno služi mise i u našoj filijalnoj župi.

Zahvaljujemo Bogu na rastu broja vjernika u Katoličkoj crkvi.

S. Yohana Amu, ASC

Centar za starije osobe kojeg smo mi vodile u Mozambiku trenutno je preuzela vlada.

Zbog pandemije sestre su bile zadužene voditi brigu o pripravi za krštenja nekih korisnika.

Naše vrijeme u Brazilu

Smrću naše sestre Bernite Marie Leiker, koja je preminula 19. svibnja 2021., za nas sestre iz Regije Wichita službeno je završila veza s misijom u Brazilu.

U povijesti Družbe piše da su sestre Klanjateljice iz provincije Schaan, Liechtenstain, započele misijsko djelovanje u Brazilu daleke 1936. godine gdje su djelovale 10 godina. U to su vrijeme redovnici Redemptoristi imali svoju misiju u Brazilu. Pater John McCormick, njihov poglavar, zajedno sa patrom Joao da Matt, nadbiskupom Manausa, zamolili su sestre Klanjateljice Krvi Kristove iz Provincije Wichita da preuzmu misiju u Brazilu koju su Schaanske sestre napustile nakon deset godina djelovanja. Dvije Klanjateljice su se odazvale na poziv: sestra Evelyn Gorges koja je bila u Rimu u službi savjetnice u Vrhovnom vijeću te sestra Julitta Elsen, savjetnica u Provincijalnom vijeću Wichite i oputovale su u Brazil u listopadu 1946. kako bi provjerile situaciju. Dok su tamo boravile, upoznale su Noemi Cinque, mladu Brazilijanku koja je željela postati časna sestra pa je otišla u Wichitu i pridružila se Klanjateljicama. Na kraju je postala sestra imenom Serafina Cinque. Prva skupina sestara iz Wichite otišla je u Brazil 1947. godine. Bile su to sestre Julitta Elsen, Jane Frances Baalman i sestre Marciana i Georgiana Heimerman. S. Marciana je kasnije postala prva generalica Amerikanka.

Fotografija je snimljena na kraju misijskog rada sestara iz Wichite 1993. godine, a prikazuje većinu misionarki koje su tamo služile.

S. Diana Rawlings, ASC

S lijeva na desno, u prvom redu sjede: sestre Marian Wilson i Bernita Marie Leiker; u drugom redu su: sestre Julitta Elsen, Marciana Heimerman i Georgiana Heimerman; stoje: Rosemary Coleman, (bivša sestra Christella Timmermeyer), sestra Flora Jentgen, otac Joseph Elworthy, CSSR, sestra Charlotte Rohr, Mary Ann Smith (bivša sestra Anselma Voegeli), sestra Mary Mark Thome, Alma Sleddens i Vivian Miller; James Springer, CSSR, i sestra Johanna Murguia.

Na slici nisu sestre: Serafina Cinque i Jane Frances Baalman.

Adios, Gvatemala !

Nakon 33 godine služenja s ljubavlju, oprostila sam se od svoje misionarske službe u Gvatemali i prošlog lipnja vratila se u Sjedinjene Američke Države.

Sve mi se ovo učinilo kao san, i na neki način izgledalo mi je nemoguće napustiti ovo mjesto u kojem su Klanjateljice služile od 1988. godine.

Sestre: Anastasia Rubenacker, Kathleen McGuire i ja stigle smo u Gvatemalu 1988. godine učinivši korak ka prepoznavanju mogućnosti predanog služenja tom narodu. Nakon molitve i razlučivanja s tadašnjom Upravom provincije Ruma i sa sestrama Predragocjene Krvi iz grada Daytona, Ohio, došle sam u Gvatemalu 1988. godine, a zatim su nam se pridružile još dvije sestre iz Daytona u siječnju slijedeće godine.

U početku je moje djelovanje bilo u pastoralu ali sam se kasnije uključila u inicijativu

mještana da se osnuje srednja škola. Velik dio moga rada bio je osposobljavanje učitelja i provođenje programa osvješćivanja za žene s malim mogućnostima i bez formalnog obrazovanja.

Djelujući tako, u ruralnim sredinama sve je više kod ljudi raslo zanimanje i ljubav prema našoj Utemeljiteljici Svetoj Mariji De Mattias. Sestra Mary Anthony Mathews, koja je tada imala 73 godine, došla je 1991. godine kako bi osnovala knjižnicu i pripremala djecu za studij. A 1993. godine pridružila nam se i s. Dani Brought koja je imala zadaću organizirati sve potrebno za zdravstvenu zaštitu stanovništva u kojem smo djelovale. Sestra Joan Hornick je pet godina vršila svoju pastoralnu službu. Mnoge su nam sestre dolazile u posjetu da nas podrže.

Nema sumnje da smo odabrale odgovoriti na ono što smo vidjele i prepoznale kao najpotrebnije: zdravstvo i obrazovanje. U svakom tom području zajedno s Gvatemalcima smo surađivale u projektima koji su imali veliki značaj i utjecaj na kvalitetu njihova života te otvaranje mogućnosti za bolju budućnost. Stotine pitomaca Instituta Marija De Mattias nastavili su studirati i sada su profesionalci u svojim područjima djelovanja. Većina sadašnjih nastavnika su završili sveučilišni studij.

Zdravstveni projekt Sangre de Cristo model je integriranih usluga: obrazovanja, prevencije, liječenja i zdravlja okoliša i u zemlji je prepoznat kao izvrstan primjer organizacije zdravstvenog projekta. Ove projekte nastavljaju sami Guatemalci.

S. Kris Schrader, ASC

“Ratnici u liječenju Covid-a”

Nastavite činiti dobro i zlo vas neće zadesiti. Časnije je činiti djelo milosrđa nego gomilati zlato. (Tobija 12, 8-9)

Izuzetno sam sretna što mogu podijeliti radost brige o pacijentima oboljelima od Covid-a 19 tijekom mogeg dobrovoljnog rada. Imala sam privilegij raditi u dvije bolnice kao i u Centru za Covid njegu u ulozi medicinske sestre kao volonterka. Program je organizirala nadbiskupija Bangalore pod vodstvom dvojice velikih humanitaraca, fra Anil D’Souze, ravnatelj salezijanskog centra mladih u Nadbiskupiji Bangalore i Brat Madhu, redovnik Kamilijanac, koji je radio kao medicinar. Pod njihovim pomnim planiranjem i vodstvom, nas oko 40 se uključilo: patri, braća redovnici, časne sestre i dobrovoljci laici. Svi su raspoređeni u bolnice kao što su Medicinski fakulteti St. John, St. Philomina, St. Martha i Jeevan Jyothi Covid Care Center da se brinemo o bolesnicima. Podijelili su nas u četiri skupine, svaka se skupina sastojala od 4-6 osoba radeći u sve tri smjene naizmjenice.

Imala sam priliku raditi u Općem odjelu Covid bolnice St. Martha, Medicinskom fakultetu St. John covid ITU i Centru za njegu bolesnika Jeevan Jyothi u Chamrajpet. U ova tri mjesta stekla sam različita iskustva. Ono što se od nas tražilo na ova tri mjesta bilo je pružanje higijenskih potreba pacijentima, poput odvođenja u kupaonicu, pomaganja u presvlačenju, mijenjanja pelena, opskrbe hranom, pripreme i davanja tople vode, hranjenja onih koji nisu mogli samostalno jesti, provjeravati njihove vitalne funkcije te im davati lijekove.

Učili smo ih vježbe disanja, pomogli im da leže u poluležećem položaju kako bi si poboljšali razinu kisika, učeci ih kako jesti dobru, zdravu hranu. Preostalo vrijeme smo koristili za razgovor, ohrabrenje jer većina pacijenata je živjela u užasnom stanju straha i tjeskobe, jer su gledali ostale pacijente na odjelu kako teško dišu, dašćući za životom i videći neke koji se ležali kraj njih umirući.

Većina ih je izgubila svaku nadu, jedino što su željeli bilo je pažljivo uho i suosjećajno srce koje je razumjelo cijelu traumu kroz koju su prolazili: neki su pacijenti izgubili voljene osobe, članovi obitelji nekih pacijenata primljeni su u drugu bolnicu, neki nisu vidjeli svoje najmilije dulje od mjesec dana, neki su ostali bez posla, a neki od njih bili su zabrinuti zbog ogromnih bolničkih računa koje će morati platiti kada budu otpušteni. Te su ih stvari jako brinule. U ovoj bolnoj stvarnosti obišli smo svakog pacijenta i proveli kvalitetno vrijeme sa svakim od njih slušajući njihove priče, tješeci ih, dajući im hrabrost i pozitivnu energiju kroz naše riječi ljubavi i terapijski dodir i govoreći im da će uskoro biti u mogućnosti izvući se iz ove nevolje i da će se vratiti svom normalnom životu. Sve je ovo na njih djelovalo pozitivno kako bi se suočili s bolju i s više nade i osmijeha na licima. Mnogi su nam pacijenti izrazili zahvalnost kad su se oporavili i bili otpušteni; ovo vrijeme provedeno u bolnici bilo je vrijeme velikog zadovoljstva za svakoga od nas jer smo unatoč svemu riskirali da u njihov život unesemo malu zraku nade.

Adoratrici del Sangue di Cristo / Adorers of the Blood of Christ

Prije nego što sam postala "ratnik u liječenju Covida", naučila sam puno o covidu i njegovim učincima na ljude putem vijesti, novina, videozapisa i drugih mas medija ... ali odlazak u bolnice kako bi im služila pružio mi je iskustvo iz prve ruke. Prenošnje leševa iz ITU-a u mrtvačnicu bilo je vrlo zastrašujuće i potresno iskustvo. Nisam mogla kontrolirati svoje osjećaje kad sam vidjela ženu i djecu mrtvog čovjeka kako plaču izvan ITU-a dok sam premještala mrtvo tijelo njihova voljenog oca. Molili su me da im ga pokažem posljednji put, ali tijelo je bilo prekriveno bijelom plahtom i bio im je vidljiv samo mali dio njegova lica. Htjeli su ga dodirnuti, poljubiti i oprostiti se, ali sve je bilo ograničeno.

Te noći nisam mogla dobro spavati, ali sam sutradan molila Gospodina da me ojača i shvatila sam da je to ista borba s kojom se svaki zdravstveni djelatnik svakodnevno suočava. Također nije nimalo lako satima biti u OZO (osobnoj zaštitnoj opremi) bez hrane i vode i ne moći se oprati dok ne završimo brigu o pacijentu, skinemo OZO i operemo se.

Molila sam Predragocjenu Krv Isusovu da me ojača i ispuni svojom milošću i da iskusim Njegov iscjeliteljski dodir na sve zaražene i bolešću pogođene.

Zahvaljujem Bogu na prilici koju sam imala služiti tolikim ljudima, tim više što se osjećam sretno zbog usluga koje sam pružala, te osjećam da mi je ovo bila životna lekcija:

- *1. Život je vrlo kratak i nije u mojoj kontroli, treba ga živjeti u potpunosti, srdašću, mirom i zadovoljstvom.*
- *2. Svaka i najmanja gesta učinjena za dobro drugih može donijeti veliku promjenu u nečijem životu.*
- *3. Puno se iscjeljenja odvijalo ne s lijekovima, nego kroz naš osobni pristup te riječi ohrabrenja djelovale su terapijski - ozdravljajuće.*
- *4. Lijepo je biti blagoslovljen, ali je još ljepše blagoslivljati.*
- *5. Nismo na ovoj zemlji zbog samih sebe, već smo ovdje zbog drugih.*

Sa zahvalnošću se sjećam nadbiskupije Bangalore i članova dobrovoljnog tima Covid Care, posebno fra Anila SDB-a i brata Madhu, koji su poduzeli ovaj hrabar korak kako bi pomogli stotinama ljudi koji pate. Zajedno sa mnom, s. Fathima ASC i s. Jancy Rani ASC također su služile kao ozdravateljice za njegu Covida.

I njih je oduševilo i osnažilo ovo neprocjenjivo iskustvo davanja usluga pacijentima zaraženim Covidom u bolnicama. Veoma sam zahvalan regionalnoj poglavarici s. Mini Pallipadan i savjetnicama koje su me nadahnule da budem odvažni "ratnik Covida" i koje su mi dopustile da steknem ovako bogato iskustvo. Najiskrenije zahvaljujem svojoj mjesnoj poglavarici s. Viji i svim članicama moje zajednice i svim sestrama naše Regije koje su me pratile iskrenim molitvama i koje su se telefonskim pozivima i porukama raspitivale o mojoj dobrobiti. Nemojmo se umoriti čineći dobro.

Gore navedeni biblijski citat bio mi je pokretačka snaga da vršim svoju službu s mnogo

dobre volje i radosno, premda ponekad teško. Naša Utemeljiteljica Sveta Marija De Mattias često je govorila da možda nismo u mogućnosti spasiti sve duše ovoga svijeta, ali ako možemo spasiti barem jednu, to je dobro.

Sve usluge koje pružamo mogu biti kao kap vode u velikom oceanu, ali svejedno se osjećam sretno što sam mogla doprinjeti bar jednu malu kap vode stvarajući taj veliki ocean.

**S. Manjusha Pulickakunnel, ASC
magistra postulantica, Bangalore**

“Obogaćena virtualnim dijeljenjem internacionalnosti” Odjek Međusaborskog kongresa 2021. godine

Međusaborski kongres održan 2021. godine bio je sastanak na kojem sam iskusila ASC internacionalnost i međukulturalnost.

Svakodnevni virtualni susreti praćeni su blagodatima tehničkih mogućnosti i neophodnošću prijevoda kako bismo se razumjele. Bile smo blizu bez dalekih putovanja, razumjele se unatoč različitosti i udaljenosti.

Pogleda usmjerenog na ekrane kompjutera, dok smo artikulirale riječi u interventima, promatrale smo lica i čitale osjećaje jedna druge.

Upoznale smo se sa situacijama i poslanjima svake stvarnosti u Družbi u ovom posebnom vremenu pandemije koje traži da promislimo o našem karizmatičkom identitetu. U duhu razlučivanja promatrale smo naše strukture i Vlastito pravo, postavljale pitanja i tražile odgovore. Sve to pomoglo nam je da budemo zajednica koja je spremna čuti i tražiti, oslušivati i otkrivati što nam je važno u ovom trenutku.

Kongres me obdario bogatstvom riječi i ženstvenom prisutnošću Klanateljica iz cijelog svijeta, bio je to susret koji me poticao na slušanje i razumijevanje, razlučivanje i dijeljenje.

Zahvalnost i priznanje sestrama iz Vrhovne uprave koje su organizirale, svim sudionicama, a posebno prevoditeljicama. Sada slijedi zalaganje – pretočiti u život i prenijeti svojoj Regiji ono što sam u ovim danima primila.

**S. Vesna Abramović, ASC
Regionalrätin**

Fratelli Tutti, Poglavlje V. : Najbolja politika

“Tržište samo od sebe ne rješava sve, premda nas se katkat pokušava natjerati da povjerujemo u ovu dogmu neoliberalnog vjerovanja. Krhkost svjetskih sustava u uvjetima pandemije zorno je pokazala da se sve ne može riješiti slobodom tržišta i da, osim ponovne uspostane zdrave politike koja neće biti podložna financijskim diktatima, “moramo ljudsko dostojanstvo ponovno staviti u središte ...” . (168)

Vratiti ljudsko dostojanstvo u središte. Papa Franjo ne obilazi s riječima uokolo, nego se odmah osvrće na bit pitanja. Gdje je nestalo dostojanstvo ljudskog bića? Na kojoj je poziciji? Ako nije u središtu današnje politike, što onda jest? Papa Franjo je u tome jasan i izravan: tržište. Čini se da tržište može riješiti sve ... ali dovoljna je jedna globalna zdravstvena kriza da nam pokaže svu surovost imperija izgrađenog na pijesku gospodarstva koje je malom broju ljudi na korist, a mnogima na štetu. Kad smo već kod imperija, barem ovdje u Europi, pada mi na pamet poznata bajka pod naslovom “Carevo novo odijelo”, koja govori o ispraznom caru koji je mario samo za svoj vanjski izgled. Posebno se brinuo za svoju odjeću i tražio je fine i skupe tkanine kako bi udovoljio svojoj taštini. Jednog dana u grad su stigla dva prevaranta koji su proširili glasine da su tkalci i da imaju izvanrednu tkaninu, tanku i laganu, koju glupi i nedostojni ne mogu vidjeti. Cara je odmah duševila ta ideja da nosi i takvo odijelo te pošalje svoje dvorjane da istraže istinitost ponude. Očito dvorjani nisu ništa vidjeli, ali su se pretvarali da to ipak vide i izvijestili su cara o njegovom sjaju i on je odlučio napraviti odjeću. Kad su dvojica varalica donijeli haljinu, car je shvatio da tkaninu nije ni mogao vidjeti, ali pretvarao se da ju vidi. Odlučio je pokazati se noseći je ulicama grada. Nitko nije imao hrabrosti reći istinu. Samo je jedno dijete s djetinjom iskrenošću imalo hrabrosti zavapiti i viknuti da je kralj gol! Čini mi se da ova danska priča dijelom govori o nama i situaciji u kojoj živimo: carstvo, naše društvo koje je izgrađeno na propadljivom pijesku - tržištu, a mi poput cara, zaslijepljeni njegovim sjajem, a ta tkanina, koja u biti ni ne postoji, a nesigurna situacija globalne pandemije natjerala nas je da „otvorimo oči“.

Papa Franjo je ono dijete koje je imalo hrabrosti jasno reći da je “kralj bio gol” i preuzeo odgovornost pozivajući nas da se vratimo u stvarnost podsjetivši nas da “ ulaganje napora u odgoj i obrazovanje, razvijanje navika solidarnosti, sposobnost cjelovitijeg razmišljanja o ljudskom životu te duhovna dubina neophodni su za podizanje kvalitete ljudskih odnosa, tako da samo društvo odgovara na nepravde, zastranjenja i zlouporabe gospodarskih, tehnoloških i medijskih moći unutar njega samoga” (br. 167). Mi smo društvo! Mi i samo mi možemo donijeti promjenu, a mi ASC sastavni smo dio toga društva, kao što je to bila i naša Utemeljiteljica Marija De Mattias u njezino povijesno vrijeme. Marija je gledala oko sebe očima slobodnim od društvenih i političkih konvencija. Njezino srce, slobodno i zaljubljeno u Boga i čovječanstvo, nadišlo je ono što je prividno i tražilo je istinu, socijalnu pravdu, emancipaciju žena, djevojaka i svih koji nisu imali glasa. Usredotočujući se na cjelokupno obrazovanje, u skladu s kriterijima i karakteristikama njezinog povijesnog vremena, mnogima je omogućila postati ne samo dio društva, već i aktivni članovi. Marija De Mattias je promijenila tijek povijesti za mnoge žene i mnoge obitelji. Doprinijela je tome da se osoba i njezino ljudsko i kršćansko dostojanstvo vrate u središte, bez obzira na društveni sloj kojem pripadala. Marija je provela ‘svjetsku reformu’, kako je najavila 15. svibnja 1838. monsinjoru Vincenzu Annovazziju: “U ovom trenutku šaljem Vašoj prevjetlosti i prečasnosti pregled programa Instituta koji sam obećala poslati. Molim vas da ga pročitate, sve je usmjereno na kršćanski, moralni i društveni život, po kojem se nadamo obnoviti svijet. Polazem svoje nade u zasluge Predragocjene Krvi Isusa Krista i u posredovanje presvete Marije”.

Papa Franjo nas podsjeća da je ljudsko dostojanstvo “onaj stup na kojem su izgrađene alternativne društvene strukture koje su nam itekako potrebne” (168).

Marija De Mattias je posvetila svoj život i djelovanje na dobro dušama koje su stajale „toliko prolivene Krvi Sina Božjega” (2. svibnja 1838.).

Pitanje za razmišljanje: Gledajući u budućnost, koja je to reforma svijeta koju smo pozvane provesti mi kao ASC?

S. Barbara Perali, ASC

Duhovnost globalne solidarnosti (LS 240).

shutterstock.com • 1034006218

Sagledavajući razmišljanja u našim zajednicama u vrijeme pandemije, koja je već prije nastala i prirodno sazrijevala mnogo prije njezine pojave, jest pitanje „što je to što zajednica može učiniti“. Prije svega mora odgovorno suosjećati i na evanđeoski način dijeliti poteškoće s najslabijima i najugroženijima. Solidarno i na konkretan način se uključivati i djelovati s konkretnom solidarnošću. Djelovati u Crkvi s ljudima i skupinama te raznim Udrugama. Poteškoće i patnje kroz koje današnje čovječanstvo prolazi nukaju nas da ponovno otkrijemo dimenziju zajednice vjere te u solidarnosti pokažemo i damo svoj doprinos ovom ranjenom čovječanstvu te im pokažemo važnost uloge zajedništva, to jest svakog njezinog člana. Značajno iskustvo solidarnosti proživjela je kršćanska zajednica Legnano, kroz svoje organizacije sa specifičnom dobrotvornom i socijalnom orijentacijom.

U ovom razdoblju izuzetan porast potreba povezanih sa smanjenjem dohotka i zaposlenja, obiteljskim i obrazovnim problemima, mentalnim bolestima su vidljive. Povećane su potrebe za razne vrste pomoći a koja je izravna posljedica smanjenja radnih aktivnosti, što prouzrokuje veće sukobe u obiteljima, psihološke poteškoće, obrazovno siromaštvo. Glavna intervencija dobrotvornih i socijalnih službi kršćanske zajednice odnosila se manje-više na distribuciju hrane i obroka u uredima ili kod kuće, higijenskih proizvoda i lijekova, slušanja i psihološke podrške, telefonom ili osobno. Osiromašenom stanovništvu tog području dodjeljeno je oko 250 vrtuljaka koji su poslani u grad već sredinom listopada prošle godine, ali ih nisu mogli koristiti zbog dolaska drugog vala pandemije. Caritas je u suradnji s općinom Legnano pružao pomoć u hrani do početka lipnja 2021., kada im je omogućeno osobno ići u mjesta u kojima se nastavljaju društvene aktivnosti od 15. lipnja ove godine kako je to mjesna vlada objavila.

Proživljeno iskustvo sastojalo se od mogućnosti:

- *pozdraviti svaku osobu koju treba sagledati u cijelosti, a ne kao slučaj koji treba riješiti;*
- *saslušati svaku osobu prepoznajući u njoj ljudsko dostojanstvo, tražeći rješenja za reaktiviranje njihovih sposobnosti i samopoštovanja;*
- *pratit ih i s njima zajedno ići stazom da se više ne osjećaju sami.*

Glavna tema kojom smo se bavili bio je rad, jer rad daje dostojanstvo čovjeku, izgrađuje mu identitet i ispunjavanje poziva; rad daje osjećaj zajedništva, jer je to područje kroz koje svatko živi svoju socijalnu dimenziju; rad jamči zaštitu i uključivanje; rad generira zajednicu, jer se sudjeluje u izgradnji općeg dobra. Zajednica je pozvana znati "oslušivati" znakove vremena, shvatiti promjene u društvu, a time i u svijetu rada kako bi pomogla i pratila braću u poteškoćama. Stoga je planiranje posebno važno, uzele u obzir sposobnosti i vještine kod planiranja odgovarajuće podrške u radu zajednice, posebno uzimajući u obzir manje sposobne i ranjive supine kako bi se sami osjetili sposobnima u uključivanje rada i planiranje. Zbog toga je Caritas Ambrozijana aktivan kroz Fond Dajmo posao, i Fond Obitelji, a osnovao ga je kardinal Dionigi Tettamanzi. O Božiću, 2008. Taj je Fond preorijentiran u Fond Svetog Josipa kad se pojavio Covid 19 u milanskoj nadbiskupiji. Taj Fond pomaže mnogim obiteljima u potrebi, koje su ostale bez posla, a drugi posao ne mogu pronaći. Zaslužan je i zato što je privukao pažnju i naših zajednica u ovoj dramatičnoj situaciji. Kao koordinator Caritasa iz dekanata Legnano koja ima 9 župa u gradu plus 6 u susjednim dekanatima uputila sam pedesetak prijava u spomenuti fond, s pozitivnim rezultatima.

Papa Pavao VI govorio je da je "milosrđe uvijek potrebno, ono je poticaj i izvršenje pravde". Potrebno je potaknuti javne ustanove da izvršavaju svoju zadaću, odnosno da štite prava ljudi i promiču opće dobro. Moramo postati kritična savjest civilnog društva a u obrani dostojanstva siromašnih, tako da nitko ne bude zakinut. Sljedećih mjeseci pred svim kršćanskim zajednicama stoji veliki izazov. Kršćanske zajednice predstavljaju važan izazov, ne izolirati se unutar zajednica, već djelovati unisono, biti solidarni i dijeliti sve ono što netko ima i može: tako da nitko nije zakinut, nitko ne treba biti izvan događaja. S toga je važno odgovoriti na poziv pape Franje da "razvijamo duhovnost globalne solidarnosti koja proizlazi iz otajstva Presvetog Trojstva" (LS 240).

S. Maria Teresa Intranuovo, ASC zajednica Legnano

Kalendar Vrhovne Uprave

2. - 13. srpnja: Međusaborski kongres "Klanjateljice Krvi Kristove, danas ..."

Rođendani: Slavimo život

SRPANJ

40. rođendan

S. Esther Lukaka J. K. Masherege 21.07.1981 Tanzanija

50. rođendan

S. Juliana Gabin 14.07.1971 Italija

70. rođendan

S. Elsie Kariattil 02.07.1951 Indija
 S. Hedy Baumgartner 05.07.1951 Schaan
 S. Krystyna Kusak 10.07.1951 Wrocław
 S. Melita Ćosić 14.07.1951 Zagreb
 S. Rosalba Facecchia 20.07.1951 Italija
 S. Violeta Ćekić 26.07.1951 Zagreb
 S. Anna Rapone 29.07.1951 Italija

80. rođendan

S. Rose Klein 02.07.1941 SAD
 S. Silvana Diomede 18.07.1941 Italija
 S. Maria Augusta Gentil de Souza 29.07.1941 Manaus

90. rođendan

S. Michelina Rizzo 10.07.1931 Italija
 S. Mariannina Iannelli 25.07.1931 Italija

KOLOVOZ

60. rođendan

S. Semplicija Šimić 17.08.1961 Zagreb
 S. Patricia Ataria 21.08.1961 Italija
 S. Gabriela Janikula 22.08.1961 Wrocław

80. rođendan

S. Urszula Droszczak 14.08.1941 Wrocław
 S. Caterina Ronci 16.08.1941 Italija

Preselile su u kuću Očevu

19/06/2021 **Anna Maria Carloni** Italija
 21/06/2021 **Natalina Serraiónico** Italija
 24/06/2021 **Teresa Carrosella** Italija
 27/06/2021 **Ma. Silvia Conte** Italija
 31/07/2021 **Scolastica George Nyongo** Tanzanija

Međunarodno Glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

Međunarodno glasilo
 Klanjateljice Krvi Kristove
 Vrhovna uprava

Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

Godina XXIII. - br.7, srpanj-kolovoz 2021.

Uredništvo:

Maria Grazia Boccamazzo, ASC
 Diana Filoni

Prijevod

s. Anđelita Šokić - hrvatski
 s. Betty Adams - engleski
 s. Anastazia Floriani - kiswahili
 s. Bozena Hulisz - poljski
 s. Clara Albuquerque - portugalski
 s. Miriam Ortiz - španjolski
 s. Johanna Rubin - njemački